

§ 2. Państwowa Komisja Lokalowa rozpoznaje sprawy należące do jej właściwości z własnej inicjatywy lub na wniosek:

- a) urzędów państwowych i samorządowych oraz instytucji użyteczności publicznej, skierowany przez właściwą władzę naczelną,
- b) wojewódzkich rad narodowych i ich prezydium.

§ 3. 1. Państwowa Komisja Lokalowa może w drodze nadzoru, po porozumieniu się z właściwą wojewódzką radą narodową, uchylić decyzję władzy kwaterunkowej lub komisji lokalowej, jeżeli decyzja ta narusza interesy państwowe.

2. Państwowa Komisja Lokalowa może wstrzymać wykonanie decyzji władzy kwaterunkowej lub wojewódzkiej komisji lokalowej, jeżeli niewstrzymanie mogłoby spowodować niepowetowaną szkodę dla interesów państwowych.

3. Przewodniczący Państwowej Komisji Lokalowej w przypadkach nie cierpiących zwłoki może wstrzymać wykonanie decyzji władzy kwaterunkowej lub wojewódzkiej komisji lokalowej i przedstawić swe zarządzenie do rozpoznania na najbliższym posiedzeniu Państwowej Komisji Lokalowej.

§ 4. 1. W skład wojewódzkiej komisji lokalowej wchodzi:

- a) wojewoda lub jego przedstawiciel jako przewodniczący,
- b) członek delegowany przez prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej jako zastępca przewodniczącego,
- c) sędzia wyznaczony przez prezesa właściwego sądu apelacyjnego,
- d) delegat wojewódzkiej władzy budowlanej,

e) delegat dowódcy właściwego okręgu wojskowego.

2. W skład wojewódzkiej komisji lokalowej dla m. st. Warszawy wchodzi: jako przewodniczący — przedstawiciel Prezesa Rady Ministrów, zaś jako zastępca przewodniczącego — przedstawiciel prezydenta miasta. Poza tym w skład komisji wchodzi po jednym delegaci:

- a) Ministra Odbudowy,
- b) Ministra Obrony Narodowej,
- c) Prezesa Centralnego Urzędu Planowania.

3. W skład wojewódzkiej komisji lokalowej dla miasta Łodzi wchodzi prezydent miasta lub jego przedstawiciel jako przewodniczący, członek delegowany przez prezydium miejskiej rady narodowej jako zastępca przewodniczącego oraz delegaci władz, wymienionych w ust. 1 lit. c—e.

§ 5. 1. Komisję lokalową zwołuje przewodniczący.

2. Uchwały komisji lokalowej zapadają większością głosów w obecności co najmniej $\frac{1}{2}$ składu jej członków, w tej liczbie przewodniczącego lub jego zastępcy. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 6. 1. Biuro Państwowej Komisji Lokalowej wchodzi w skład Prezydium Rady Ministrów.

2. Biuro wojewódzkiej komisji lokalowej wchodzi w skład urzędu wojewódzkiego, a w mieście stołecznym Warszawie oraz w Łodzi — w skład zarządu miejskiego.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka - Morawski

158

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 29 maja 1946 r.

w sprawie ograniczenia obrotu wyrobami cukierniczymi.

Na podstawie art. 3 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 25 października 1944 r. o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 49), zmienionego dekretem Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 20 listopada 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 63), zarządzam, co następuje:

§ 1. Zabrania się dokonywania wszelkich obrotów wyrobami cukierniczymi (ciastka, torty, pączki, faworki, pierniki i ciasta) we wtorki, środy, czwartki i piątki każdego tygodnia

w przedsiębiorstwach przemysłu gastronomicznego i gospodniego, stołówkach, sklepach żywnościowych, straganach oraz wszelkich przedsiębiorstwach handlowych.

§ 2. Zakaz powyższy nie dotyczy obrotu ciast (bułki) wypieczonych z mąki pszennej nie niżej 80% bez domieszki tłuszczów, cukru i mleka.

§ 3. Przedsiębiorstwami przemysłu gastronomicznego w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są przedsiębiorstwa, wymienione w art. 2 dekretu z dnia 30 listopada 1945 r. o kon-

cesjonowaniu przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 322).

Przedsiębiorstwami przemysłu gospodniego w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są przedsiębiorstwa wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 września 1938 r. w sprawie prowadzenia przemysłu gospodniego (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 540).

§ 4. Władze administracji ogólnej I instancji (w m. st. Warszawie i m. Łodzi zarządy miejskie) mogą wyznaczyć inny dzień w tygodniu zamiast dnia wskazanego w § 1, jeżeli na ten dzień przypada dzień świąteczny, przedświąteczny albo targowy w danej miejscowości.

§ 5. Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia (sprzedawca, nabywca, konsument) będą karani w myśl art. 11 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 25 października 1944 r. o zwalczaniu

spekulacji i lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 49), zmienionego dekretem Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 20 listopada 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 63), aresztem do 6 miesięcy i grzywną do 500.000 zł lub jedną z tych kar przez władze administracji ogólnej pierwszej instancji.

Ponadto orzec można przepadek przedmiotów wprowadzonych do obrotu lub przeznaczonych do spożycia wbrew przepisom niniejszego rozporządzenia.

Przedmioty te przeznaczają się na reglamentowane wyżywienie ludności.

Orzeczenie karne władz administracyjnych będzie ogłoszone na koszt skazanego w pismach.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

159

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 1 czerwca 1946 r.

w sprawie unormowania obrotu mięsem, wędlinami i innymi wyrobami wędliniarskimi.

Na podstawie art. 3 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 25 października 1944 r. o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 49), zmienionego dekretem Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 20 listopada 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 63), zarządzam, co następuje:

§ 1. 1. Mięso, pochodzące z uboju zwierząt rzeźnych, przeznaczone do obrotu, może być sprzedawane w następujących miejscach sprzedaży:

- 1) halach mięsnych (hurt),
- 2) sklepach rzeźniczych (jatkach),
- 3) sklepach (jatkach) z mięsem końskim,
- 4) tanich jatkach.

2. Zezwala się na sprzedaż dziczyzny w kawałkach i bitego ptactwa oskubanego w miejscach sprzedaży przewidzianych w ust. 1.

§ 2. Wyrób wędlin oraz innych wyrobów wędliniarskich, przeznaczonych do obrotu, może odbywać się wyłącznie w wytwórniach wędliniarskich lub wytwórniach przetworów mięsnych.

§ 3. 1. Wędliny oraz inne wyroby wędliniarskie, przeznaczone do obrotu, muszą być przez wytwórców zaopatrzone we własne plomby firmowe.

2. Na żądanie władz administracyjnych i właściwych organów kontrolnych dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku, sprzedawcy winni wykazać się dowodami zakupu i pochodzenia wędlin oraz innych wyrobów wędliniarskich.

§ 4. Zabrania się wytwarzania i obrotu następującymi rodzajami wędlin i wyrobami wędliniarskimi:

kiełbasa serbska	rolada ozorowa
„ moskiewska	„ z prosięcia
„ tyrolska	„ francuska
„ litewska	„ ryjkowa
„ królewska	„ figowa
„ węgierska	salami włoskie
„ krakowska sucha	„ węgierskie
„ jałowcowa	„ niemieckie
„ krajana sucha	połędwica łososiowa
„ krajana surowa	słonina węgierska
„ wiejska sucha	boczek faszerowany
kiełbaski dwudziestki	schab pieczony
„ dziesiątki	zylc.
„ piątki	

§ 5. Zezwala się na wytwarzanie oraz dopuszcza się do obrotu następujące rodzaje wędlin i wyrobów wędliniarskich o oznaczonej wartości składników odżywczych: